

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

פ.

עין משפט נר מצוה

צח א מיי פ"כ מהלכות
א"כ הלכה ז' טוש"ע
א"כ סימן ג' סעיף ו'
ב"ח:
צ"ח ב מיי פ"א מהל'
א"כ ב"ח הל' כ'
טוש"ע א"כ פ"ג סעיף
ו' וסימן יט סעיף ב'
ק ג מיי שם הל' כ"ב סג
ל"ח קול טוש"ע י"ד
ס' ק"ה סעיף ב'
קא ד מיי שם הל' כ'
קב ה מיי פ"ח מהל'
שם א"כ מהל' ה' סעיף
ה הלכה ג'
קג ו מיי שם הל' ה'
קד ז מיי שם הל' ד'.

מוסף תוספות

א. דאין זו מחלוקת
חדשה. תוס' ה"ל"ט.
ב. דכל מירד דשיח
לכהנת קרי קדוש הגבול.
ג. לאו היינו להשיאו
אשה אלא יוחסי קרובה
דברית. תוס' ט"ו.
ד. א"כ פ"ג שלא נמצא בצ"ק
בידו מטמאין חכמים
דתיבא. ולא נקט הכא
בצ"ק בידי אלא לרבותא
ד"מ דאפ"ה תולין באדם
טהור. שם. ה. ה' ודפ"ח
שיח באוכלים ומשקין.
כדאמר' וכו'. שם.
ו. א"כ פ"ג שאין השרושי
אלא במקום הטומאה
טהור וכו'. א"כ פ"ג שם
תינוק טמא היינו ממונ
נדה, והתם טהור היינו
מטומאת מת קאמר, א"כ
מ"פ. ה. דרוב תינוקות
מטמאין לא היו רוב גמור,
ומשום דנראה כאילו הוא
רוב עשאוהו כמו שיש בו
דעת לישאל. ומסופת תולין
פ"ד: ה' סעיף (ותי' ע"ד תוס').
נדה ית: ד"ה מעוטא.

תוס' ר"י הוקן

[בקדשי הגבול]. שאם
כהן הוא אובליט בנים
בקדשי הגבול. אבל אם
יש בנות אין נישאות
לכהנת עד שיביאו ראה
שהן בנותיהן של זו.
ואפילו ליוחסין. סמכ"ן
אחוקה דהואיל וכרכין
אחוריה בחוקת אמן הן
אפילו לענין דיני נפשות
כדמפרש ואודא ר' יוחנן
לעניניה.

לא שנו. דמכנין אכרכין אלא לקדשי הגבול א' אם כהן הוא אובליט
בקדשי הגבול משהביא ראה על אשה זו שהיא כשירה לכהונה סומכין
על הגנים הכרוכין אחריה לומר בנייה הן ואין חללין: אצל יוחסין.
אל יס זהו בנות אצין נישאות לכהנים עד שיביאו ראה שהן בנותיה

שלו: ור' יוחנן אמר אפילו ליוחסין.
סמכין אחוקה שהן כרוכין אחריה: (א)
ואודא רבי יוחנן טעמיה. דלמר
סמכין אחוקה שהחזקו ליכרך אצלה
בחוקת שהיא (ב) אמו אפילו לענין דיני
נפשות לסקל ולשרף זה על זה
דלקמן וכו"ס ליוחסין להכשר כהונה:
מלקין על החזקות. על דבר שאנו
מחויבים כן ואפילו אין דעות בדבר:
שורפים וסוקלין וכו'. הדמפרש להו
ואזיל: ואין שורפין תרומה על החזקות.
דבר שהוא טמא ממוך חזקה ולא
ממוך שהוא ראה ונגע בתרומה כגון
מינוק שהוא קטמא ממוך טמא
שמפיש באשפה שיש שם נבילות
ושרפים ונגע בתרומה אין שורפין אלא
תולין כדמפרש טעמא כדלמרינן
העמד עסקה על חזקת טהרה ואילו
הוא ממיטעו תינוקות (הוא) שלא

טיפח: החזקה נדה כשנינומה
שלאו שנינומה שהיא היום היתה
מנובשת בגדי נדות: איש ואשה
מינוק וסוקלין שהגדילו כבוד הכהנים.
בנות שהיא אשתו ולאו בנייה אין
אנו מכריזין בהם צדעות גמורה: נפקלין
זה על זה. אם כן הן על האשה
נשקל הן עליה משום שא על אמו
והיא עליה: ושורפין זה על זה. אם
כא האיש על הבת כדמו כשריפה:
ומינוק מורכב על כשיפה והגדילתו.

בחוקת כנה: וכלן כידו. כידוע
שנטל מן העיסה: לטפה. כשרשים
ונבילות שגששפה: סמוך מיעוטא.
לזין מטמאין לחזקה דעיסה ואיתרע
רובא דמטמאין דלר' מאיר לא כביל
מעוטא לגמרי דשמעין ליה (נדה)
דף (ג). דחייש למיעוטא הילכך
כמקומו עומד וכי משכח מילי
לאזכרופי בהדיה מלטרף: מיעוטא
כמאן דלסיסה דמי. דכביל ליה לגבי
רובא רבנן לטעמיהו דלא חיישי
למיעוטא (ס). זו היא שורפין עליה
אה התרומה. (ב) חזקה שורפין
עליה את התרומה חזקת תינוקות
(ג) שמחזיקין לטפה שורפין עליה תרומה
דהאי מטמאין דקאמרי רבנן לשרוף

דאין הכי נמי והא דמטהר רבי מאיר היינו משום דמתינוק רבי מאיר
דהא כדדיא אמרינן בסמוך כשמעין דעשאוהו חכמים כמי שיש בו דעת
לישאל וזוהי דעת רבי יוחנן. דלמר מטמאין דרבנן למלות:
כמי שיש דעה לישאל וק"ל (נדה דף ד') כדרי' ספיקו טמא
דכדבר שאין בו דעת לישאל ק"ל (שם) לאפילו כדרי' ספיקו טהור:
נקורים

לחזקה ואיתרע ליה רובא. פירוש והו רוב כמאן דליתיה וקשה
דבריש פרק בתרא דיבמות (דף ק"ט). אמרינן גבי האשה שהלך בעלה
למדינת הים ולתרה עמו ושמה האשה שמת בעלה ר' מאיר אומר
לא תנשא ולא מתיבמת לפי דרוב נשים מתעברות ויולדות ואיכא
למימר שהנדה עמו ילדה והיא האשה שנשארה פטורה מן
היצום ומיעוט מפילות ילדיה וקאמר ר"מ דלמרינן סמוך מיעוטא
לחזקה שהרי היתה בחזקת וקוקה ליצום כשהלך בעלה למדינת הים
ולא היה לו בנים והוא ליה פלגא ופלגא כלומר דמיעוטא וחזקה
חשוינן כנגד אותן רוב דנשים מתעברות ויולדות והוא פלגא
ופלגא ולא תנשא ולא מתיבמת וכמו כן אית לן למימר הכא וכי תימא

לזין הכי נמי והא דמטהר רבי מאיר היינו משום דמתינוק רבי מאיר
דהא כדדיא אמרינן בסמוך כשמעין דעשאוהו חכמים כמי שיש בו דעת
לישאל וזוהי דעת רבי יוחנן. דלמר מטמאין דרבנן למלות:
כמי שיש דעה לישאל וק"ל (נדה דף ד') כדרי' ספיקו טמא
דכדבר שאין בו דעת לישאל ק"ל (שם) לאפילו כדרי' ספיקו טהור:
נקורים

דאין הכי נמי והא דמטהר רבי מאיר היינו משום דמתינוק רבי מאיר
דהא כדדיא אמרינן בסמוך כשמעין דעשאוהו חכמים כמי שיש בו דעת
לישאל וזוהי דעת רבי יוחנן. דלמר מטמאין דרבנן למלות:
כמי שיש דעה לישאל וק"ל (נדה דף ד') כדרי' ספיקו טמא
דכדבר שאין בו דעת לישאל ק"ל (שם) לאפילו כדרי' ספיקו טהור:
נקורים

לחזקה ואיתרע ליה רובא. פירוש והו רוב כמאן דליתיה וקשה
דבריש פרק בתרא דיבמות (דף ק"ט). אמרינן גבי האשה שהלך בעלה
למדינת הים ולתרה עמו ושמה האשה שמת בעלה ר' מאיר אומר
לא תנשא ולא מתיבמת לפי דרוב נשים מתעברות ויולדות ואיכא
למימר שהנדה עמו ילדה והיא האשה שנשארה פטורה מן
היצום ומיעוט מפילות ילדיה וקאמר ר"מ דלמרינן סמוך מיעוטא
לחזקה שהרי היתה בחזקת וקוקה ליצום כשהלך בעלה למדינת הים
ולא היה לו בנים והוא ליה פלגא ופלגא כלומר דמיעוטא וחזקה
חשוינן כנגד אותן רוב דנשים מתעברות ויולדות והוא פלגא
ופלגא ולא תנשא ולא מתיבמת וכמו כן אית לן למימר הכא וכי תימא

לחזקה ואיתרע ליה רובא. פירוש והו רוב כמאן דליתיה וקשה
דבריש פרק בתרא דיבמות (דף ק"ט). אמרינן גבי האשה שהלך בעלה
למדינת הים ולתרה עמו ושמה האשה שמת בעלה ר' מאיר אומר
לא תנשא ולא מתיבמת לפי דרוב נשים מתעברות ויולדות ואיכא
למימר שהנדה עמו ילדה והיא האשה שנשארה פטורה מן
היצום ומיעוט מפילות ילדיה וקאמר ר"מ דלמרינן סמוך מיעוטא
לחזקה שהרי היתה בחזקת וקוקה ליצום כשהלך בעלה למדינת הים
ולא היה לו בנים והוא ליה פלגא ופלגא כלומר דמיעוטא וחזקה
חשוינן כנגד אותן רוב דנשים מתעברות ויולדות והוא פלגא
ופלגא ולא תנשא ולא מתיבמת וכמו כן אית לן למימר הכא וכי תימא

לחזקה ואיתרע ליה רובא. פירוש והו רוב כמאן דליתיה וקשה
דבריש פרק בתרא דיבמות (דף ק"ט). אמרינן גבי האשה שהלך בעלה
למדינת הים ולתרה עמו ושמה האשה שמת בעלה ר' מאיר אומר
לא תנשא ולא מתיבמת לפי דרוב נשים מתעברות ויולדות ואיכא
למימר שהנדה עמו ילדה והיא האשה שנשארה פטורה מן
היצום ומיעוט מפילות ילדיה וקאמר ר"מ דלמרינן סמוך מיעוטא
לחזקה שהרי היתה בחזקת וקוקה ליצום כשהלך בעלה למדינת הים
ולא היה לו בנים והוא ליה פלגא ופלגא כלומר דמיעוטא וחזקה
חשוינן כנגד אותן רוב דנשים מתעברות ויולדות והוא פלגא
ופלגא ולא תנשא ולא מתיבמת וכמו כן אית לן למימר הכא וכי תימא

לחזקה ואיתרע ליה רובא. פירוש והו רוב כמאן דליתיה וקשה
דבריש פרק בתרא דיבמות (דף ק"ט). אמרינן גבי האשה שהלך בעלה
למדינת הים ולתרה עמו ושמה האשה שמת בעלה ר' מאיר אומר
לא תנשא ולא מתיבמת לפי דרוב נשים מתעברות ויולדות ואיכא
למימר שהנדה עמו ילדה והיא האשה שנשארה פטורה מן
היצום ומיעוט מפילות ילדיה וקאמר ר"מ דלמרינן סמוך מיעוטא
לחזקה שהרי היתה בחזקת וקוקה ליצום כשהלך בעלה למדינת הים
ולא היה לו בנים והוא ליה פלגא ופלגא כלומר דמיעוטא וחזקה
חשוינן כנגד אותן רוב דנשים מתעברות ויולדות והוא פלגא
ופלגא ולא תנשא ולא מתיבמת וכמו כן אית לן למימר הכא וכי תימא

לחזקה ואיתרע ליה רובא. פירוש והו רוב כמאן דליתיה וקשה
דבריש פרק בתרא דיבמות (דף ק"ט). אמרינן גבי האשה שהלך בעלה
למדינת הים ולתרה עמו ושמה האשה שמת בעלה ר' מאיר אומר
לא תנשא ולא מתיבמת לפי דרוב נשים מתעברות ויולדות ואיכא
למימר שהנדה עמו ילדה והיא האשה שנשארה פטורה מן
היצום ומיעוט מפילות ילדיה וקאמר ר"מ דלמרינן סמוך מיעוטא
לחזקה שהרי היתה בחזקת וקוקה ליצום כשהלך בעלה למדינת הים
ולא היה לו בנים והוא ליה פלגא ופלגא כלומר דמיעוטא וחזקה
חשוינן כנגד אותן רוב דנשים מתעברות ויולדות והוא פלגא
ופלגא ולא תנשא ולא מתיבמת וכמו כן אית לן למימר הכא וכי תימא

לחזקה ואיתרע ליה רובא. פירוש והו רוב כמאן דליתיה וקשה
דבריש פרק בתרא דיבמות (דף ק"ט). אמרינן גבי האשה שהלך בעלה
למדינת הים ולתרה עמו ושמה האשה שמת בעלה ר' מאיר אומר
לא תנשא ולא מתיבמת לפי דרוב נשים מתעברות ויולדות ואיכא
למימר שהנדה עמו ילדה והיא האשה שנשארה פטורה מן
היצום ומיעוט מפילות ילדיה וקאמר ר"מ דלמרינן סמוך מיעוטא
לחזקה שהרי היתה בחזקת וקוקה ליצום כשהלך בעלה למדינת הים
ולא היה לו בנים והוא ליה פלגא ופלגא כלומר דמיעוטא וחזקה
חשוינן כנגד אותן רוב דנשים מתעברות ויולדות והוא פלגא
ופלגא ולא תנשא ולא מתיבמת וכמו כן אית לן למימר הכא וכי תימא

לחזקה ואיתרע ליה רובא. פירוש והו רוב כמאן דליתיה וקשה
דבריש פרק בתרא דיבמות (דף ק"ט). אמרינן גבי האשה שהלך בעלה
למדינת הים ולתרה עמו ושמה האשה שמת בעלה ר' מאיר אומר
לא תנשא ולא מתיבמת לפי דרוב נשים מתעברות ויולדות ואיכא
למימר שהנדה עמו ילדה והיא האשה שנשארה פטורה מן
היצום ומיעוט מפילות ילדיה וקאמר ר"מ דלמרינן סמוך מיעוטא
לחזקה שהרי היתה בחזקת וקוקה ליצום כשהלך בעלה למדינת הים
ולא היה לו בנים והוא ליה פלגא ופלגא כלומר דמיעוטא וחזקה
חשוינן כנגד אותן רוב דנשים מתעברות ויולדות והוא פלגא
ופלגא ולא תנשא ולא מתיבמת וכמו כן אית לן למימר הכא וכי תימא

לחזקה ואיתרע ליה רובא. פירוש והו רוב כמאן דליתיה וקשה
דבריש פרק בתרא דיבמות (דף ק"ט). אמרינן גבי האשה שהלך בעלה
למדינת הים ולתרה עמו ושמה האשה שמת בעלה ר' מאיר אומר
לא תנשא ולא מתיבמת לפי דרוב נשים מתעברות ויולדות ואיכא
למימר שהנדה עמו ילדה והיא האשה שנשארה פטורה מן
היצום ומיעוט מפילות ילדיה וקאמר ר"מ דלמרינן סמוך מיעוטא
לחזקה שהרי היתה בחזקת וקוקה ליצום כשהלך בעלה למדינת הים
ולא היה לו בנים והוא ליה פלגא ופלגא כלומר דמיעוטא וחזקה
חשוינן כנגד אותן רוב דנשים מתעברות ויולדות והוא פלגא
ופלגא ולא תנשא ולא מתיבמת וכמו כן אית לן למימר הכא וכי תימא

הגהות הב"ח

(א) בני רובא עדיף. כ"כ
עין כ"כ דף ג' ע"ב
כדמות אחיה ע"כ
(ב) רש"י ד"ה זו היא וכו'
התרומה על היה אומר
להשיאו אשה דברי רבי
אלמא פל:

מוסף רש"י

החזקה
בשכינותיה. שלא
לנשט בגדי נדות. בעלה
לחקה עליה משהו נדה.
ואם תמרו בו (כדמבואר)
ע"כ. שדרכו של תינוק
לטפה. לזין כששפת
שכרים מנייה שם וימא
את העיסה שאנו רואין
שנגע בה (וחזין ט"ז).
וסמוך מיעוטא לחזקה.
והוא לכו לטהר מיי,
ורובא לחזקה למאן ואין
אלה עומד במקום שיש
נדה (יח). זו היא
ששורפין עליה את
התרומה. חזקה זו שאנו
מחזיקין סמך רוב תינוקות
מטמאין חזקה גמורה
החזקה לעשותה כדרי'
ולשרף עליה תרומה (ס).